

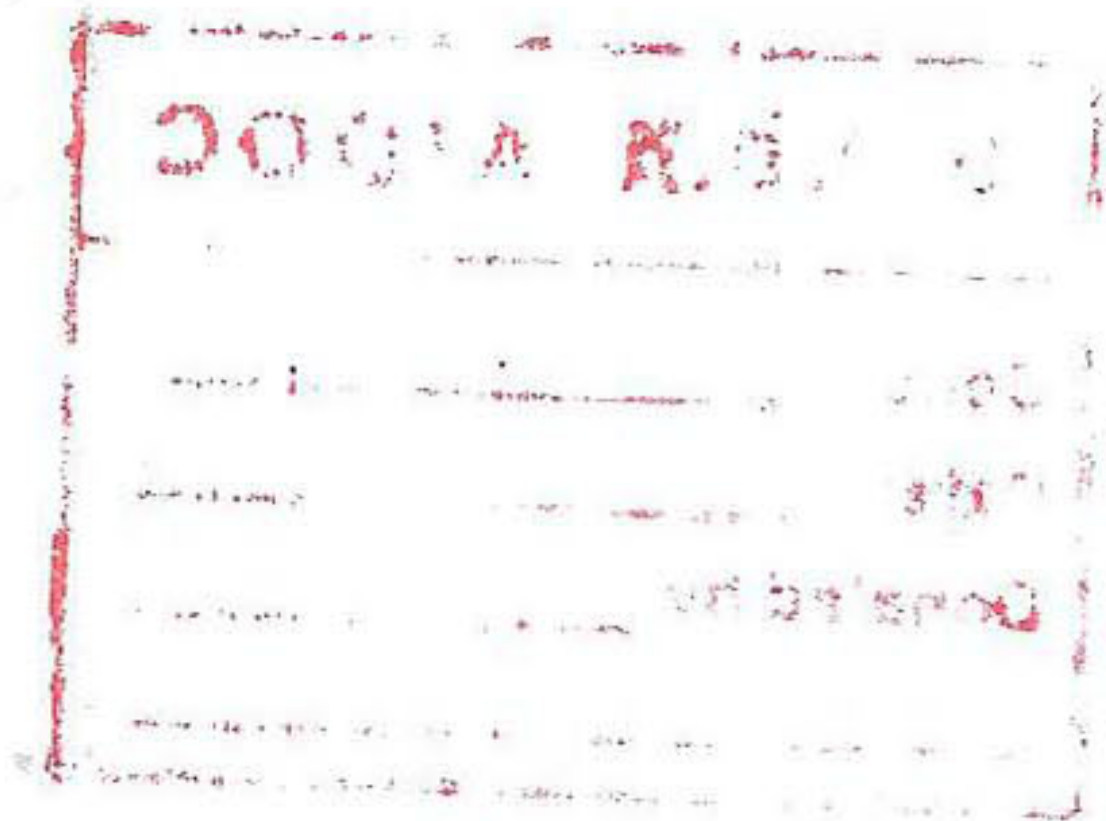
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

គោលនយោបាយ
អភិវឌ្ឍន៍ឱ្យជីវឧស្ស័ននៅកម្ពុជា
២០១៦-២០២៥

ឆ្នាំ ២០១៦

សហការ និងឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយ កម្មវិធីឡើងវិញស្ថាប័នជាតិ
និង រដ្ឋាភិបាលប្រទេសឆេក តាមរយៈអង្គការភីន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ម.ព.ជ.ក AIDOC
Code: <u>246-006</u>
Date: _____
Donated by: _____

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

គោលនយោបាយ

អភិវឌ្ឍន៍ឡើងវិញនៃកសិកម្ម

ឆ្នាំ២០១៦-២០២៥

ឆ្នាំ២០១៦

8

គោលនយោបាយ

អភិវឌ្ឍន៍ឡើងវិញនូវស្ថានភាពកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥

១. សេចក្តីផ្តើម

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ២០១៤-២០១៨ ហើយនៅតែចាត់ទុកវិស័យកសិកម្មជាវិស័យអាទិភាព ដោយបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថា ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព ពិពិធការបនីយកម្ម និងពាណិជ្ជ-បនីយកម្មកសិកម្ម ការចិញ្ចឹមសត្វនិងវារីវប្បកម្ម ការកែទម្រង់ដីធ្លី ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាព ពិសេសធនធានព្រៃឈើនិងជលផល គឺជាមុខព្រួញស្វ័យសំខាន់ ដើម្បីចូលរួមជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនកម្ពុជា។

ទិសដៅគោលនយោបាយរួមក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម គឺសំដៅជំរុញកំណើនកសិកម្មឱ្យបានក្នុងរង្វង់៥%ក្នុងមួយឆ្នាំ តាមរយៈការលើកកម្ពស់ផលិតភាព ពិពិធការបនីយកម្ម និងពាណិជ្ជ-បនីយកម្មកសិកម្ម ការលើកកម្ពស់ការចិញ្ចឹមសត្វនិងវារីវប្បកម្ម ដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់លើការការពារ និងគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើនិងជលផលប្រកបដោយចីរភាព។

អនុវត្តតាមគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រនេះ វិធានការចាំបាច់មួយចំនួនត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តរួមមាន ការកសាងនិងកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលបម្រើដល់ផលិតកម្មកសិកម្ម បង្កើនការផ្តល់សេវាបច្ចេកទេសកសិកម្មដល់កសិករ ពង្រឹងការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសកសិកម្ម សំដៅបង្កើនផលិតភាពដំណាំនិងសត្វ និងបន្សុំការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការគ្រប់គ្រងនិងបង្កើនដីជាតិដីកសិកម្ម ការពង្រឹងសហគមន៍កសិកម្ម និងការកសាងនិងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្ម។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ការលើកកម្ពស់ការចិញ្ចឹមសត្វនិងវារីវប្បកម្ម ត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ក្នុងកម្មវិធីគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក៏ដូចជាក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម។ ការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីសុខភាពសត្វនិងផលិតកម្មសត្វ ក្របខ័ណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យបសុសត្វ ២០១៦-២០២៥ និងវិធានការបច្ចេកទេសចាំបាច់នានាក្នុងផលិតកម្មសត្វ គឺជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវដើម្បីធានាចីរភាពនិងការអភិវឌ្ឍបែតង។ ការខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងអស់នេះ គឺក្នុងទិសដៅចូលរួមចំណែកបង្កើនតម្លៃបន្ថែមនៃផលិតកម្មសត្វ បង្កើនប្រាក់ចំណូលជូនប្រជាកសិករចិញ្ចឹមសត្វ។

កម្មវិធីជំរុញផលិតកម្មសត្វនិងសុខភាពសត្វត្រូវបានរៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តក្នុងគោលដៅជំរុញ ការចិញ្ចឹមសត្វក្នុងអត្រាកំណើន៣% ក្នុងមួយឆ្នាំ ដោយផ្អែកលើប្រសិទ្ធភាពនៃការពិសោធន៍ស្រាវជ្រាវ និងផ្សព្វផ្សាយ បង្កើនសមត្ថភាពបង្ការទប់ស្កាត់ជំងឺឆ្លងសត្វនិងជំងឺស្នូលស៊ីស ធានាការផ្គត់ផ្គង់សត្វ សាច់សត្វ ប្រកបដោយអនាម័យ សុវត្ថិភាព និងបង្កើនសក្តានុពលនៃការនាំចេញ។

ផលិតកម្មសត្វត្រូវបានសង្កេតឃើញថា មានការវិវឌ្ឍរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់នាពេលកន្លង មក។ ជាមួយគ្នានេះ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ពីផលិតកម្មសត្វ ពិសេសការគ្រប់គ្រងលាមកសត្វ និងកាក សំណល់សត្វឃាតដ្ឋាន ត្រូវបានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីធានាបាននូវបរិស្ថានស្អាត និងរួមចំណែកក្នុង ការអភិវឌ្ឍបែតង។ ការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ម័ន ផ្សារភ្ជាប់នឹងការបង្កើតប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះ គឺជាវិធានការចាំបាច់មួយដែលអាចដោះស្រាយបាននូវបញ្ហាគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វ និងការបង្កើន ផលិតភាពសត្វ។ សហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ម័ន ក៏ជាយន្តការសំខាន់មួយទៀតដែលត្រូវបង្កើត និង ពង្រីកនៅទូទាំងប្រទេស។

ក្នុងគោលបំណងជំរុញការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ម័នឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានរៀបចំគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ម័ននៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ សម្រាប់ដាក់ឱ្យអនុវត្តនាពេលខាងមុខ។ គោលនយោបាយនេះ នឹងបង្ហាញនូវគោលបំណង និងគោលដៅ ច្បាស់លាស់ ពិសេសការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រជាក់លាក់ សម្រាប់តម្រង់ទិសដល់ការអភិវឌ្ឍឡជីវឧស្ម័ននៅ កម្ពុជា។

១.១ ស្ថានភាពផលិតកម្មសត្វ

ផលិតកម្មសត្វជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជា ជាពិសេស ការចិញ្ចឹម សត្វជ្រូកនិងបក្សី មានការវិវឌ្ឍរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដែលផលិតកម្មនេះអាចធានាការផ្គត់ផ្គង់ សេចក្តីត្រូវការក្នុងស្រុកនាពេលកន្លងមក ហើយមានសត្វនិងផលិតផលមានដើមកំណើតពីសត្វមួយចំនួន ត្រូវបាននាំចេញទៅបរទេស។ ផលិតកម្មសត្វគោជាលក្ខណៈគ្រួសារក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ ពីឆ្នាំ២០១១ដល់ឆ្នាំ ២០១៥នេះ មានការប្រែប្រួលថយចុះប្រមាណ៣,៤៩% ដោយបានថយចុះពី៣,៤លានក្បាលនាឆ្នាំ២០១១ មកត្រឹម២,៩លានក្បាលនាឆ្នាំ២០១៥។ រីឯក្របីក៏មានការប្រែប្រួលថយចុះប្រមាណ៦,២៧% គឺបានថយ ចុះពីចំនួន៦៨៩.៨២៩ក្បាលនាឆ្នាំ២០១១ មកត្រឹមតែ៥០៦.១៦៥ក្បាលនាឆ្នាំ២០១៥។ ការថយចុះចំពោះ ផលិតកម្មចិញ្ចឹមសត្វគោក្របីជាលក្ខណៈគ្រួសារនេះ គឺជាការថយចុះគោក្របីអូសទាញ មូលហេតុបណ្តាល មកពីកសិករកាន់តែច្រើនឡើងៗ បានបោះបង់ការភ្ជួររាស់ដោយគោក្របី មកប្រើប្រាស់សេវាគ្រឿងយន្ត ទំព័រទី ២

8

កសិកម្មជំនួសវិញ (ប្រហែល៨៤%នៃផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំស្រូវត្រូវបានអនុវត្តដោយគ្រឿងយន្តកសិកម្ម) និង កង្វះកម្លាំងពលកម្មនៅជនបទ (ចំណាកស្រុក)។ ទន្ទឹមនឹងការថយចុះគោក្របីអូសទាញនេះ កសិករបាន ងាកមកចិញ្ចឹមគោមេនិងគោយកសាច់ និងជាមួយគ្នានោះ ក៏មានការចាប់ផ្តើមការវិនិយោគឯកជនចិញ្ចឹមគោ សាច់វិញផងដែរ។

ការចិញ្ចឹមជ្រូកជាលក្ខណៈគ្រួសារមានការប្រែប្រួលកើនឡើង ក្នុងអំឡុងពេល៥ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ ពោលគឺផលិតកម្មជ្រូកបានកើនប្រមាណ២,៨៧% ដោយបានកើនឡើងពី២,០៩លានក្បាលនាឆ្នាំ២០១១ ដល់ចំនួនជាង២,៣៥លានក្បាលនាឆ្នាំ២០១៥។ ចំណែកផលិតកម្មចំណីសត្វ មានការវិនិយោគបង្កើត រោងចក្រចំណីសត្វសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ក្នុងស្រុក។ បន្ថែមពីនេះទៀត ប្រជាកសិករមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ក្នុងការផលិតដំណាំចំណីសត្វ និងមានការយល់ដឹងខ្ពស់លើការប្រើប្រាស់ចំណីសត្វ និងចំណីផ្សំស្រេច យ៉ាងផុលផុស។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ចំណីនិងថ្នាំព្យាបាលសត្វនៅមានតម្លៃខ្ពស់នៅឡើយ។

ការចិញ្ចឹមបក្សី (មាន់ ទា) មានការកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងនោះការចិញ្ចឹមជាលក្ខណៈគ្រួសារ អំឡុងពេល៥ឆ្នាំ (ឆ្នាំ២០១១ដល់២០១៥) បានកើនឡើងប្រមាណ៥,៣៩% គឺកើនពីជាង២២លានក្បាល នាឆ្នាំ២០១១ ដល់ជាង២៦,៥០លានក្បាលនាឆ្នាំ២០១៥។ នេះបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ប្រជាកសិករមានការ យល់ដឹងបណ្តើរៗនូវបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមសត្វតាមគោលការណ៍ជីវសុវត្ថិភាព និងការយល់ដឹងអំពីវិធានការ ទប់ស្កាត់ជំងឺឆ្លង។ ការបង្ការការពារសុវត្ថិភាពមនុស្សសត្វក៏ត្រូវបានអនុវត្ត និងទទួលបានលទ្ធផលល្អ ប្រសើរ ដោយអត្រាលើស្លាប់សត្វមានកម្រិតទាប។ ជំងឺផ្តាសាយបក្សីត្រូវបានទប់ស្កាត់ប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព។ ការត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វ ផលិតផលសត្វត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ ដោយអនុវត្តចាប់ផ្តើម ពីកសិដ្ឋាន កន្លែងពិយាដដល់ទីផ្សារ ជាពិសេសការត្រួតពិនិត្យអនាម័យក្នុងការនាំចេញ នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ សត្វ និងផលិតផលមានដើមកំណើតពីសត្វ។

លើសពីនេះទៀត ការចិញ្ចឹមសត្វបែបលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ក៏មានសកម្មភាពរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់ សម្គាល់ផងដែរ។ កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វគោ ជ្រូក មាន់ទា ធុនតូចមធ្យមនិងធំត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ និងមានការ កើនឡើងពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ បរិមាណសត្វគោដែលបានចិញ្ចឹមក្នុងកសិដ្ឋាន បានកើនឡើងពី ៤.៧៧០ ក្បាល នៅឆ្នាំ២០១១ ដល់ប្រមាណ ១៣.០០០ក្បាល នៅឆ្នាំ២០១៥ (កើន៣២%ប្រៀបធៀបរយៈពេល៥ ឆ្នាំ)។ ផលិតកម្មចិញ្ចឹមជ្រូកបានកើនពី១៦៤ពាន់ក្បាល ឆ្នាំ២០១១ ដល់ជាង៤១៦ពាន់ក្បាលនៅឆ្នាំ២០១៥ កើន២៣%ប្រៀបធៀបរយៈពេល៥ឆ្នាំ)។ ដោយឡែក ចំពោះការចិញ្ចឹមមាន់ទាក្នុងកសិដ្ឋានបានកើនឡើង

ពី១,៧៧លានក្បាល នៅឆ្នាំ២០១១ ដល់ប្រមាណជាង៣លានក្បាល នៅឆ្នាំ២០១៥ (កើន ២៣,៣៥% ប្រៀបធៀបរយៈពេល៥ឆ្នាំ)។

ទន្ទឹមនឹងនោះ កម្ពុជាត្រូវបន្តធ្វើការងារជាច្រើន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តជាអន្តរជាតិ ក្នុងការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងការអនុវត្តបទដ្ឋានអនាម័យសម្រាប់ផលិតផលសត្វ និងពង្រឹង ការអនុវត្តវិធានការអនាម័យសត្វ ក្នុងគោលដៅការពារនិងប្រយុទ្ធប្រឆាំងជំងឺឆ្លង ការពារសុខភាពសាធារណៈ តាមរយៈការការពារជំងឺឆ្លងពីសត្វទៅមនុស្សនិងពីមនុស្សទៅសត្វ និងបង្កើតសក្តានុពលដ្ឋានទំនើប ដើម្បី ធានាសុខភាពសាធារណៈ និងជួយសម្រួលពាណិជ្ជកម្ម។

ចំពោះការកែលម្អពូជ គឺកំពុងតែឈានឆ្ពោះទៅមុខជាបណ្តើរផងដែរ ព្រោះប្រជាភិក្ខុភាគច្រើន កាន់តែមានការយល់ដឹងពីការជ្រើសរើសពូជសត្វ ជាកត្តាសំខាន់ដែលផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ ការលូតលាស់ឆាប់ រហ័ស ធន់នឹងជំងឺ ហើយនឹងបានផ្តល់ប្រាក់ចំណូលគ្រួសារខ្ពស់។ ជាមួយគ្នានោះ ការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស ក្នុងជួរកសិករត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងសកម្មនិងមានប្រសិទ្ធភាព ដែលជាលទ្ធផលចំនួនបក្សីមានការកើនឡើង និងធានាបាននូវការផ្គត់ផ្គង់សាច់ ស៊ុត នៅក្នុងប្រទេស ហើយកសិដ្ឋានផលិតកម្មមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម កំពុងរីកចម្រើនជាបណ្តើរៗហើយដែរ។

នេះបញ្ជាក់ថា ប្រទេសកម្ពុជាមានលទ្ធភាពជំរុញ និងពង្រីកផលិតកម្មសត្វបន្ថែមទៀត តាមរយៈ (ទី១) ការកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងការផ្ទុះជំងឺសត្វ (ទី២) ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពកសិករ ភ្នាក់ងារសុខភាព សត្វភូមិ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការអនុវត្តការចិញ្ចឹមសត្វល្អ ជីវសុវត្ថិភាព និងការត្រួតពិនិត្យជំងឺសត្វ (ទី៣) បង្កើនប្រាក់ចំណូលកសិករ តាមរយៈការអភិវឌ្ឍផលិតកម្មសត្វ និង (ទី៤) គាំទ្រឧស្សាហកម្មសត្វ ចំណី សត្វ និងបសុឱសថ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការកើនឡើងម្ហូបអាហារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងសម្រាប់ នាំចេញ។

ដោយមានការអភិវឌ្ឍវិស័យចិញ្ចឹមសត្វ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ពីសត្វ ក៏ត្រូវបានយកចិត្ត ទុកដាក់ខ្ពស់ តាមរយៈការអប់រំណែនាំ ផ្សព្វផ្សាយការអនុវត្តល្អប្រសើរលើការចិញ្ចឹមសត្វ ការសាងសង់ឡ ជីវឧស្ម័ននៅកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ និងនៅតាមគ្រួសារកសិករចិញ្ចឹមសត្វ។

១.២ ការចិញ្ចឹមសត្វទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្របានបង្ហាញថា សត្វបានរួមចំណែកប្រមាណ១៨%នៃការបំភាយ ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់នៅលើពិភពលោក (របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ២០០៨-២០០៩ របស់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវសត្វ

អន្តរជាតិ - ILRI Report 2008-2009)។ ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ដែលបំភាយពីប្រព័ន្ធផលិតកម្មសត្វរួមមាន៖
(១)ឧស្ម័នមេតានដែលផលិតដោយសត្វមានប្រមាណ២៥% (២)ឧស្ម័នកាបូនិកដែលភាយចេញពីការប្រើប្រាស់ដីតាមរយៈការបំបែកសារធាតុសរីរាង្គ និងកាកសំណល់សត្វចំនួនប្រហែល៣២% និងអាសូតម្លូណូអុកស៊ីតដែលភាយចេញពីកាកសំណល់សត្វចំនួន៣១%។

កត្តាដែលរួមចំណែកក្នុងការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ដែលផលិតដោយប្រព័ន្ធផលិតកម្មសត្វនៅលើពិភពលោក រួមមាន៖ ការពង្រីកការអភិវឌ្ឍការចិញ្ចឹមសត្វយ៉ាងលឿន និងការប្រើប្រាស់ដីព្រៃ ដើម្បីពង្រីកវាលស្មៅ និងផលិតកម្មដំណាំចំណីសត្វ។ ដោយឡែកនៅប្រទេសកម្ពុជា តាមរយៈទិន្នន័យក្រសួងបរិស្ថាននៅឆ្នាំ២០០០ បានបង្ហាញថា ការបំភាយឧស្ម័នមេតានពីការធ្វើលឿងក្នុងក្រពះសត្វ (Fermentation) មានចំនួន១៦៣,៨២Gg¹ (ស្មើ៣៤៤០,៣១Gg នៃឧស្ម័នកាបូនិកសរុបពីវិស័យកសិកម្ម) និងការបំភាយឧស្ម័នមេតានមានចំនួន២២,៣៧Gg និងអាសូតម្លូណូអុកស៊ីតមានចំនួន១,១១Gg ពីលាមកសត្វ (ស្មើ៨១២,៩០Gg នៃឧស្ម័នកាបូនិកសរុបពីវិស័យកសិកម្ម) ដែលការបំភាយនេះគឺមានចំនួន៤២៥៣,២១Gg (ស្មើនឹង២០%) នៃការបំភាយឧស្ម័នកាបូនិកពីវិស័យកសិកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ការកើនកម្ដៅនឹងកាត់បន្ថយកម្រិតរលាយនៃប្រភេទរុក្ខជាតិ ដែលនាំឱ្យកាត់បន្ថយសារធាតុចិញ្ចឹមរបស់ដំណាំចំណីសត្វ។ ការកើនកម្ដៅនឹងធ្វើឱ្យប្រែប្រួលការផ្លាស់ប្តូរកម្ដៅរវាងសត្វនិងបរិស្ថាន ជាពិសេសស្រួចសកម្ដៅនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការស៊ីចំណី ការលូតលាស់ ការបន្តពូជ ការទ្រទ្រង់រាងកាយនិងអាយុកាលរបស់សត្វ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ការជះឥទ្ធិពលរបស់សត្វដោយសារស្រួចសកម្ដៅ គឺមានការប្រែប្រួលអាស្រ័យនឹងប្រភេទសត្វនិងកត្តាផ្សេងទៀត។

ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ អាចធ្វើឱ្យប្រែប្រួលករណីផ្ទះដំងើ និងរបាយនៃដំងើឆ្លងសត្វតាមមធ្យោបាយជាច្រើន។ ការកើនកម្ដៅ ភាពរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ នឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ចំនួនមេរោគបង្កដំងើ ការឆ្លើយតបភាពស៊ាំរបស់សត្វទៅនឹងដំងើ ភ្នាក់ងារចម្លងដំងើ និងការរីករាលដាលដំងើ។ ការកើនសីតុណ្ហភាព២,៥អង្សាសេនៅលើពិភពលោក អាចបង្កឱ្យមានការបាត់បង់ជីវចម្រុះ ហើយត្រូវបានគេវាយតម្លៃថាប្រមាណ២០ទៅ៣០%នៃប្រភេទរុក្ខជាតិនិងសត្វ នឹងស្ថិតក្នុងភាពគ្រោះថ្នាក់ផុតពូជនៅពេលកើនសីតុណ្ហភាពនេះ។

¹ ១០⁶g= ១ Gg= ១kt (១ គីឡូតោន)

ភ្ជាប់បង្កន់អនាម័យជាមួយឡឌីជីថល។ លើសពីនេះទៀត ភ្នាក់ងារសាងសង់ឡឌីជីថលចំនួនប្រមាណ៥៨ ក្រុមត្រូវបានបង្កើតឡើង សម្រាប់ចូលរួមក្នុងការសាងសង់ឡឌីជីថលដល់កសិករ ដែលមានតម្រូវការ។

ជាលទ្ធផលក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីឡឌីជីថលជាតិ ការប្រើប្រាស់ឡឌីជីថលបានធ្វើឱ្យកសិករអាច សន្សំការប្រើប្រាស់អុសធុងបានប្រមាណ២តោនក្នុងមួយឆ្នាំក្នុងមួយឡ ហើយឡឌីជីថលនេះក៏បានរួម ចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយការបំពាយឧស្ម័នកាបូនិក ពីផលិតកម្មសត្វប្រមាណ៤,៥តោនក្នុងមួយឡក្នុងមួយឆ្នាំ ផងដែរ។

តារាងទី១៖ តម្លៃសាងសង់ឡឌីជីថល^៣នៅកម្ពុជា

ទំហំឡ (ម៉ែត្រគូប)	តម្លៃសាងសង់ (ដុល្លារអាមេរិក)	ប្រាក់ឧបត្ថម្ភពីកម្មវិធី ឡឌីជីថល (ដុល្លារអាមេរិក)	ចំណាយរបស់ កសិករ (ដុល្លារអាមេរិក)	រយៈពេលប្រើ ប្រាស់សម្រាប់ ចន្ត្រានមួយ (ម៉ោង)	រយៈពេលប្រើ ប្រាស់សម្រាប់ អំពូលភ្លើងមួយ (ម៉ោង)
២	៣០៤	១៥០	១៥៤	១-២	៤-៨
៣	៣៨១	១៥០	២៣១	២-៣	៨-១២
៤	៤៩០	១៥០	៣៤០	២-៤	៨-១៦
៦	៥៥០	១៥០	៤០០	៤-៦	១៦-២៤
៨	៧២០	១៥០	៥៧០	៦-៨	២៤-៣២
១០	៨១០	១៥០	៦៦០	៨-១០	៣២-៤០
១៥	១.១០០	១៥០	៩៥០	១០-១៥	៤០-៦០

ប្រភព៖ កម្មវិធីឡឌីជីថលជាតិនៃក្រសួងកសិកម្ម,រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

១.៤ កាលានុវត្តភាព និងបញ្ហាប្រឈម ក្នុងការអភិវឌ្ឍឡឌីជីថល

ក. កាលានុវត្តភាព

- ការចិញ្ចឹមសត្វមានការរីកចម្រើន ទាំងក្នុងស្រទាប់ប្រជាកសិករ និងទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌកសិដ្ឋានខ្នាត តូច មធ្យម និងធំ ដែលជាប្រភពផ្តល់កាកសំណល់សត្វ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងឡឌីជីថល
- ការកើនឡើងនូវសត្វឃាតដ្ឋាន ក៏ជាប្រភពផ្តល់កាកសំណល់បន្ថែមមួយទៀត សម្រាប់ប្រើប្រាស់ ក្នុងឡឌីជីថលផងដែរ

³ អាយុកាលឡឌីជីថលប្រើបានជាង២០ឆ្នាំ

- និន្នាការប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្តរបស់ប្រជាកសិករនៅតាមតំបន់ជនបទ ត្រូវបានសង្កេតឃើញថាមានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់
- មានការគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ លើផ្នែកបច្ចេកទេសពិសេសការជំរុញឱ្យអនុវត្តកម្មវិធីឡឌីវឌីស្តជាតិ
- គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម បានផ្ដោតលើការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយជំរុញឱ្យមានការរៀបចំសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្ត
- បណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា បានយកចិត្តទុកដាក់ដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីឡឌីវឌីស្តជាតិ និងបានបង្កើនធនធានទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស ក៏ដូចជាធនធានថវិកា សម្រាប់ដំណើរការអនុវត្តនាពេលកន្លងមក។

ខ. បញ្ហាប្រឈម

- ការយល់ដឹងពីបច្ចេកទេសសាងសង់ និងការប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្តរបស់ប្រជាកសិករ នៅមានកម្រិតនៅឡើយ ពិសេសកសិករនៅតាមតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល
- បច្ចេកទេសសាងសង់ឡឌីវឌីស្ត និងការស្រាវជ្រាវបច្ចេកវិទ្យា រួមនឹងការងារផ្សព្វផ្សាយ ការអភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្តនៅមានកម្រិត
- ការពឹងផ្អែកលើការប្រើប្រាស់អុសធុង របស់ប្រជាកសិករនៅជនបទនៅតែបន្តកើតមាន ដែលទាមទារឱ្យមានការយល់ដឹងពីសារៈសំខាន់នៃការប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្តកាន់តែទូលាយ។

១.៥. យុត្តិកម្មនៃការបង្កើតគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីវឌីស្ត

ការបង្កើតគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីវឌីស្តនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ គឺជាការចាំបាច់ និងមានសារៈសំខាន់បំផុតសម្រាប់បម្រើឱ្យគោលដៅ៤យ៉ាង៖

- (ទី១) ជំរុញការសាងសង់ឡឌីវឌីស្តក្នុងផលិតកម្មសត្វ សំដៅគ្រប់គ្រងលាមកសត្វ និងកាកសំណល់ពីសត្តយាតដ្ឋានបានត្រឹមត្រូវតាមស្តង់ដារបច្ចេកទេស ពង្រីកការផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់ការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្ត និងប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះឱ្យកាន់តែទូលាយ និងបង្កើនសមត្ថភាពសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីស្ត ឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន និងកាត់បន្ថយចំណាយរបស់កសិករ។

(ទី២) លើកកម្ពស់គុណភាពឡជីវឧស្ម័ន និងប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ម័ន ដោយត្រូវបង្កើន និងជំរុញការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឡជីវឧស្ម័ន ការពង្រឹងសមត្ថភាពបច្ចេកទេសក្នុងការសាងសង់ បង្កើតស្តង់ដារឡជីវឧស្ម័នឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងធានាបានការគ្រប់គ្រងគុណភាពឡជីវឧស្ម័នកាន់តែប្រសើរឡើង។

(ទី៣) បង្កើនការចូលរួមនិងលើកទឹកចិត្តពីរាជរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាក្នុងការបង្កើនមូលនិធិសម្រាប់អនុវត្តកម្មវិធីឡជីវឧស្ម័នជាតិ ការផ្តល់បន្ថែមនូវការឧបត្ថម្ភធន ដើម្បីឱ្យការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ម័ននៅកម្ពុជា កាន់តែរីកសាយភាយទូទាំងប្រទេស។

(ទី៤) បង្កើនឥណទានកាបូនឱ្យកាន់តែច្រើនឡើង ដើម្បីជាប្រភពមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ម័ន មានលក្ខណៈនិរន្តរភាព ជួយដល់ការកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ និងចីរភាពបរិស្ថាន។

ការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ទៅលើអាកាស បានរួមចំណែកធ្វើឱ្យផែនដីឡើងកម្ដៅស្រទាប់អូហ្សូនកំពុងត្រូវបានថយចុះនៅលើពិភពលោក។ ការបង្កើនការសាងសង់ឡជីវឧស្ម័ននឹងជួយដល់ផ្នែកបរិស្ថានចូលរួមការកាត់បន្ថយការកើនឡើងកម្ដៅផែនដីដែលចេះតែកើនឡើងពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ម័នដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងនេះ មានគោលបំណងផ្តល់ឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ឡទាំងនោះទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ចំនួន៤យ៉ាងគឺ៖

១. អត្ថប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចដល់អ្នកប្រើប្រាស់៖ ការបង្កើនប្រាក់ចំណេញបន្ថែម ពីការសន្សំមិនទិញឧសធូងសម្រាប់ចម្អិនអាហារ កាត់បន្ថយការចំណាយលើការបំភ្លឺ និងមិនទិញដីគីមីប្រើលើដំណាំដោយការបង្កើនជីធម្មជាតិស្រស់ទឹកនិងគោកសម្រាប់ប្រើលើដំណាំកសិកម្ម ដែលជួយកែប្រែគុណភាពដីកសិកម្ម។

២. អត្ថប្រយោជន៍បរិស្ថាន៖ ជួយកាត់បន្ថយការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ កាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីឧស្ម័នមេតាន និងកាត់បន្ថយឧស្ម័នកាបូនិកចំនួនប្រមាណ៤,៥ តោនក្នុងមួយឡក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ។

៣. អត្ថប្រយោជន៍ផ្នែកសុខភាព៖ ជួយកាត់បន្ថយក្លិនស្អុយពីការចិញ្ចឹមសត្វ ពិសេសសត្វជ្រូកលំនៅដ្ឋានមានអនាម័យល្អ គ្រប់គ្រងលាមកសត្វមិនរាយប៉ាយ និងធ្វើឱ្យផ្ទះអ្នកប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ម័នមានរបៀបរៀបរយ ដោយការតភ្ជាប់បង្គន់អនាម័យនឹងឡជីវឧស្ម័ន។

៤. អត្ថប្រយោជន៍ផ្នែកសង្គម៖ អ្នកប្រើប្រាស់ឡមានពេលវេលាចូលរួមក្នុងសង្គម មានពេលវេលាធ្វើការងារផ្សេងៗទៀត មានភ្លើងបំភ្លឺផ្ទះពេលយប់ ជួយដល់ការរៀនសូត្ររបស់កូនចៅ កាត់បន្ថយបន្ទុកការងារស្រ្តីនិងកុមារ ដោយមិនចាំបាច់ចូលព្រៃរកអុសធូង និងម៉្យាងទៀត បង្កើតបានការងារដល់អ្នកគ្មានការងារធ្វើក្នុងស្រុក តាមរយៈការបង្កើតឲ្យមានភ្នាក់ងារសាងសង់ឡជីវឧស្ស័ន ដែលកាត់បន្ថយចំណាកស្រុក។

បន្ថែមលើសពីនេះទៀត គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ស័ន នឹងជាឧបករណ៍គោលនយោបាយសម្រាប់ជំរុញដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីឡជីវឧស្ស័ន ដែលជាកម្មវិធីជាតិរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ កម្មវិធីនេះមានគោលបំណងបង្កើតវិស័យឡជីវឧស្ស័ន តាមបែបពាណិជ្ជកម្មនិងទីផ្សារ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយពង្រីកការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន ដែលជាប្រភពថាមពលកកើតឡើងវិញ និងមាននិរន្តរភាព។

២. ចក្ខុវិស័យ

“ប្រជាពលរដ្ឋនិងសហគមន៍ជនបទ ទទួលបានសុខភាពល្អ មានជីវភាពរស់នៅកាន់តែប្រសើរឡើង និងបរិស្ថានមាននិរន្តរភាព តាមរយៈការពង្រីកការចិញ្ចឹមសត្វ និងការប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័នប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងចីរភាពនៅកម្ពុជា” ។

៣. គោលបំណងនិងគោលដៅ

៣.១ គោលបំណង

“លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍនិងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័នប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាព សំដៅផ្គត់ផ្គង់ថាមពលកកើតឡើងវិញនៅជនបទ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងផលិតកម្មកសិកម្ម ព្រមទាំងរួមចំណែកបង្កើនកម្រិតជីវភាពរស់នៅដល់ប្រជាកសិករ សហគមន៍ជនបទ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលនឹងចូលរួមអនុវត្តគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ” ។

៣.២ គោលដៅ

(ទី១) លើកកម្ពស់សមត្ថភាព និងបង្កើនការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកវិទ្យាឡជីវឧស្ស័ន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដល់កសិករ សហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើនការសាងសង់ឡជីវឧស្ស័នប្រកបដោយគុណភាពឲ្យបានទូលំទូលាយទូទាំងប្រទេស។

(ទី២) ពង្រីកការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាឡឌីជីថល ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ សំដៅទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ឡឌីជីថលបានអតិបរិមា។

(ទី៣) បង្កើនការគាំទ្រពីរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងជំរុញការវិនិយោគពីវិស័យឯកជន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត លើការអភិវឌ្ឍន៍បង្កើតឡឌីជីថល ដើម្បីគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

(ទី៤) បង្កើនឥណទានកាបោស ដើម្បីគាំទ្រឲ្យមាននិរន្តរភាពនៃការអភិវឌ្ឍឡឌីជីថល។

តារាងទី២៖ សូចនាករសមិទ្ធកម្មសំខាន់ៗត្រូវសម្រេចឱ្យបាននៅត្រឹមឆ្នាំ២០២៥

សូចនាករ	២០១៦ ^៤	២០២០ ^៥	២០២៥ ^៦
(១) ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់- ឧស្ម័នកាបូនិកត្រូវបានកាត់បន្ថយ (ពាន់តោន)	៤៧០	៩៥១	១៦៨៩
(២) បរិមាណអុសត្រូវបានកាត់បន្ថយ (ពាន់តោន)	២៧៦	៤៨៩	៨១៨
(៣) បរិមាណជីធម្មជាតិពីឡឌីជីថលត្រូវបានផលិត (ពាន់តោន)	២០៧	៣៦៧	៦១៣

៤. ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថល

៤.១ ជំរុញការបង្កើតឡឌីជីថលក្នុងផលិតកម្មសត្វ

(ទី១) បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡឌីជីថលដល់កសិករចិញ្ចឹមសត្វ

ការចិញ្ចឹមសត្វភាគច្រើនគឺត្រូវបានអនុវត្តដោយគ្រួសារកសិករនៅជនបទ និងការប្រើប្រាស់អុសធូងត្រូវបានសង្កេតឃើញថាមានការប្រើប្រាស់ច្រើន។ ការផ្សព្វផ្សាយអំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃឡឌីជីថលដល់កសិករចិញ្ចឹមសត្វនៅជនបទ គឺជាចំណុចគន្លឹះមួយដែលទាមទារឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់។ កសិករនឹងយល់ថាឡឌីជីថល ដែលផលិតចេញពីឡឌីជីថល ពិតជាអាចជួយដោះស្រាយបាននូវបញ្ហាកង្វះថាមពលសម្រាប់ចម្អិនអាហារជាប្រចាំថ្ងៃ និងជាពិសេសទៀតនោះ គឺអាចកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើការប្រើប្រាស់អុសធូង ដែលប៉ះពាល់ដល់ចីរភាពនៃធនធានព្រៃឈើ។ លើសពីនេះទៀត កសិករនឹងអាចកាត់បន្ថយនូវចំណាយលើការប្រើប្រាស់ថាមពលប្រចាំថ្ងៃ។ យុទ្ធសាស្ត្របង្កើនការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ឡឌីជីថលដល់កសិករចិញ្ចឹមសត្វ គឺត្រូវបានជំរុញឱ្យអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

⁴ តួលេខសរុបគិតពីឆ្នាំ ២០០៦- ២០១៦

⁵ តួលេខសរុបគិតពីឆ្នាំ ២០១៦- ២០២០

⁶ តួលេខសរុបគិតពីឆ្នាំ ២០២០- ២០២៥

ក្នុងគោលដៅបង្កើនបរិមាណឡឌីអុស៊ីននៅជនបទឱ្យបានច្រើន ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង
នេសាទ នឹងត្រូវផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់នូវចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនគឺ៖ ១) បង្កើនការចិញ្ចឹមសត្វឱ្យមាន
និរន្តរភាពដោយកសិករនៅជនបទ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ផលិតថាមពល ២) បង្កើន
ការផ្សព្វផ្សាយឡឌីអុស៊ីន ដើម្បីឱ្យកសិករចិញ្ចឹមសត្វយល់អំពីសារៈប្រយោជន៍នៃឡឌីអុស៊ីន និងផ្តល់
បច្ចេកទេសក្នុងការសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ឡឌីអុស៊ីន ៣) បង្កើនធនធាន ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងទាំងផ្នែក
ហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់អនុវត្តការងារផ្សព្វផ្សាយឡឌីអុស៊ីនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

**(ទី២) ជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកចិញ្ចឹមសត្វខ្នាតតូច មធ្យម និងធំ ក្នុងការសាងសង់ និង
ប្រើប្រាស់ឡឌីអុស៊ីន និងអនុវត្តប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះ**

កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វឯកជនខ្នាតតូច មធ្យម និងធំ មានការកើនឡើងក្នុងរយៈពេលចុងក្រោយនេះ។
ជាមួយគ្នានេះ ការបំភាយក្លិនកាកសំណល់ពីកសិដ្ឋានមួយចំនួន បានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នករស់នៅជុំវិញ
និងបំពុលបរិស្ថាន។ ក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានកើតមាននេះ ក្រសួងកសិកម្ម
រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងលើកទឹកចិត្តឱ្យកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វទាំងអស់ រៀបចំសាងសង់និងប្រើប្រាស់
ឡឌីអុស៊ីន។ វិធានការជាយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៤នឹងត្រូវបានដាក់ចេញគឺ៖ ១) បង្កើនការអប់រំផ្សព្វផ្សាយដល់
គ្រប់ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វទាំងអស់ឱ្យយល់ដឹងកាន់តែទូលាយនូវសារៈសំខាន់ និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្នែក
សុខុមាលភាព សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន នៃការប្រើប្រាស់ឡឌីអុស៊ីន ២) ជំរុញឱ្យម្ចាស់កសិដ្ឋាន
ចិញ្ចឹមសត្វរៀបចំសាងសង់ឡឌីអុស៊ីនស្របតាមស្តង់ដារកំណត់ ៣) លើកទឹកចិត្តដល់ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹម
សត្វ អនុវត្តនូវអភិក្រមអភិវឌ្ឍន៍ “ការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ ជាមួយការអនុវត្តប្រព័ន្ធកសិកម្ម
ចម្រុះ” សំដៅបង្កើនផលិតកម្មសត្វនិងផលិតផលកសិកម្មសរីរាង្គ ៤) បង្កើនការលើកទឹកចិត្តដល់ម្ចាស់
កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ តាមរយៈការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រសរសើរនិងលើកទឹកចិត្ត ក្រោយពីការត្រួតពិនិត្យ
ស្តង់ដារបច្ចេកទេសឡឌីអុស៊ីន។

(ទី៣) ជំរុញការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡឌីអុស៊ីន ដើម្បីគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វឃាតដ្ឋាន

ជាការកត់សម្គាល់ កាកសំណល់ដែលចេញពីសត្វឃាតដ្ឋានភាគច្រើន នៅពុំទាន់បានគ្រប់គ្រងល្អ
ប្រសើរនៅឡើយ ដែលនាំដល់ការបំពុលបរិស្ថានជុំវិញ។ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់នេះ ទាមទារឱ្យមានការ
យកចិត្តទុកដាក់ពីម្ចាស់សត្វឃាតដ្ឋាន។ ក្នុងន័យនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងដាក់ចេញ

នូវវិធានការគោលនយោបាយចំនួន៣ជាសំខាន់គឺ៖ ១) បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយដល់ម្ចាស់សត្វឃាតដ្ឋាននៅទូទាំងប្រទេស ឱ្យយល់ដឹងពីផលប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន ២) ជំរុញការសាងសង់ឡឌីវឌីននៅតាមសត្វឃាតដ្ឋាន ស្របតាមស្តង់ដារកំណត់ ៣) បង្កើនការគាំទ្រនិងលើកទឹកចិត្តដល់ម្ចាស់សត្វឃាតដ្ឋាន តាមរយៈការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រសរសើរនិងលើកទឹកចិត្ត ក្រោយពីការត្រួតពិនិត្យស្តង់ដារបច្ចេកទេសឡឌីវឌីន។

(ទី៤) បង្កើតនិងជំរុញសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន

ការប្រមូលចងក្រងជាក្រុមឬសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន គឺជាមូលដ្ឋាន គ្រឹះសម្រាប់ការទទួលបាននូវព័ត៌មាន ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស បទពិសោធន៍នានា ទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍឡឌីវឌីន ដែលនឹងត្រូវបានផ្តល់ដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្នែកឡឌីវឌីនទាំងអស់។ វិធានការជាយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៤នឹងត្រូវបានដាក់ចេញ ដើម្បីជំរុញការបង្កើតនិងលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន រួមមាន៖ ១) បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយដល់កសិករចិញ្ចឹមសត្វ បានយល់ដឹងពីផលប្រយោជន៍នៃការចូលរួមក្នុងសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន ២) បង្កើនការគាំទ្រទាំងផ្នែកបច្ចេកទេសនិងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការរៀបចំបង្កើតសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន ៣) ធានានិរន្តរភាពនៃសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន តាមរយៈការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រដើម្បីបង្កើនជំនាញបច្ចេកទេសប្រើប្រាស់ឡឌីវឌីន ៤) ជំរុញឱ្យសហគមន៍អនុវត្តនូវប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះ សំដៅបង្កើនផលិតកម្មសត្វផង និងផលិតផលកសិកម្មសរីរាង្គផង ព្រមទាំងបង្កើតបណ្តាញទីផ្សារផលិតផលកសិកម្មសរីរាង្គ។

តារាងទី៣៖ សូចនាករលទ្ធផលសំខាន់ៗត្រូវសម្រេចឱ្យបាននៅត្រឹមឆ្នាំ២០២៥

សូចនាករ	២០១៦ ^៧	២០២០ ^៨	២០២៥ ^៩
(១) ចំនួនឡឌីវឌីនលក្ខណៈគ្រួសារត្រូវបានសាងសង់ (ពាន់ឡ)	២៥	៣៣	៤៣
(២) ចំនួនឡឌីវឌីនខ្នាតមធ្យមត្រូវបានសាងសង់ (ឡ) (លាមកសត្វចំនួន១៥០០-១២០០០គីឡូក្រាម)	១០០	២០០	៥០០
(៣) ចំនួនឡឌីវឌីនខ្នាតធំត្រូវបានសាងសង់ (ឡ)	១	៣	៥

(លាមកសត្វចំនួន១២០០០គីឡូក្រាមឡើងទៅ)			
(៤) ចំនួនសត្វឃាតដ្ឋានមានឡជីវឧស្ស័ន (ឡ)	០៥	២៥	៥០
(៥) ចំនួនសហគមន៍ប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័នត្រូវបង្កើត (សហគមន៍)	០១	៥	១០

៤.២ លើកកម្ពស់គុណភាពឡជីវឧស្ស័ន និងប្រយោជន៍ឡជីវឧស្ស័ន

(ទី១) ជំរុញការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍ការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន

ប្រសិទ្ធភាពនិងគុណភាពនៃឡជីវឧស្ស័ននឹងត្រូវតែបានបង្កើនឡើង សំដៅដល់ការកាត់បន្ថយនូវការចំណាយក្នុងការសាងសង់ និងអាចប្រើប្រាស់បានយូរ។ ក្នុងន័យនេះ ការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍ការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន គឺជាគន្លឹះសំខាន់មួយដែលត្រូវតែទទួលបាននូវការគាំទ្រខ្ពស់ ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពឡជីវឧស្ស័ន និងប្រយោជន៍ឡជីវឧស្ស័ន។ ក្នុងទិសដៅនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងត្រូវផ្ដោតជាសំខាន់នូវការអនុវត្តវិធានការជាយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៤គឺ៖ ១) លើកកម្ពស់សមត្ថភាពបច្ចេកទេសដល់មន្ត្រីជំនាញផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ស័នដោយត្រូវបង្កើនការផ្តល់ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ការចែករំលែកបទពិសោធន៍ ២) បង្កើនការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ស័ន ក៏ដូចជាការសិក្សាពិសោធន៍សម្រាប់បង្កើតបាននូវនវានុវត្តន៍ និងរបកគំហើញថ្មីៗ ៣) បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយនូវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ដែលបានស្រាវជ្រាវរកឃើញ ដល់មន្ត្រីជំនាញឡជីវឧស្ស័នដើម្បីធ្វើការផ្សព្វផ្សាយបន្តដល់អ្នកសាងសង់ឡជីវឧស្ស័ន ៤) ពិនិត្យនិងកែសម្រួលឡើងវិញនូវរចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័ន ក្នុងគោលដៅបង្កើតនូវអង្គភាពឬវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍ឡជីវឧស្ស័ន។

(ទី២) បង្កើនការពង្រឹងសមត្ថភាពបច្ចេកទេសសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន

សមត្ថភាពបច្ចេកទេសសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន គឺជាចំណុចយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់មួយបន្ថែមទៀត សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍឡជីវឧស្ស័ននៅកម្ពុជា។ ក្នុងទិសដៅនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងត្រូវផ្ដោតជាសំខាន់នូវការអនុវត្តវិធានការជាយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៥គឺ៖ ១) បង្កើនការយកចិត្តទុកដាក់លើការសិក្សានិងវាយតម្លៃច្បាស់លាស់ នូវតម្រូវការពង្រឹងសមត្ថភាពដល់មន្ត្រីបច្ចេកទេសជំនាញកសិករចិញ្ចឹមសត្វ អ្នកសាងសង់ឡជីវឧស្ស័ន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ២) បង្កើនធនធានថវិកាសម្រាប់កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍឡជីវឧស្ស័ន ៣) បង្កើតប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យាស្តីពីបច្ចេកទេសសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡជីវឧស្ស័ន និងផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលាយដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅទូទាំង

ប្រទេស ៤) ពង្រីកចំណេះដឹងនិងជំនាញបច្ចេកទេសឡើយដល់យុវវ័យ តាមរយៈកម្មវិធីសិក្សានៅតាម គ្រឹះស្ថានអប់រំកសិកម្មនានា ៥) លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីអនុវត្តនូវកម្មវិធី បណ្តុះបណ្តាលអំពីការអភិវឌ្ឍ និងការប្រើប្រាស់ឡើយដល់យុវវ័យ។

(ទី៣) លើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងគុណភាពឡើយដល់យុវវ័យស្របតាមនិយាមបច្ចេកទេស

ដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យគុណភាពឡើយដល់យុវវ័យ ស្តង់ដារឡើយដល់យុវវ័យគឺជា ឧបករណ៍មួយសម្រាប់ប្រើប្រាស់និងអនុវត្ត។ ក្នុងទិសដៅនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹង ត្រូវផ្តោតជាសំខាន់នូវការអនុវត្តវិធានការជាយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៣គឺ៖ ១) បង្កើតនិងអនុវត្តនូវស្តង់ដារឡើយដល់យុវវ័យ ឧស្ស័ន ២) ពង្រឹងសមត្ថភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងគុណភាពឡើយដល់យុវវ័យស្របតាមស្តង់ដារឡើយដល់យុវវ័យ ៣) បង្កើន ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពឡើយដល់យុវវ័យ។

៤.៣ លើកកម្ពស់ការលើកទឹកចិត្ត និងការឧបត្ថម្ភធន

ក្នុងគោលដៅជំរុញការអភិវឌ្ឍឡើយដល់យុវវ័យនៅកម្ពុជាឱ្យមានការរីកចម្រើន ការចូលរួមគាំទ្រទាំង ផ្នែកបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ ពីរាជរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងវិស័យឯកជន គឺជាកិច្ចការគន្លឹះដែលត្រូវ យកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់។ ប្រជាកសិករចិញ្ចឹមសត្វត្រូវការនូវការគាំទ្រនេះ ពិសេសការទទួលបានឧបត្ថម្ភធន សម្រាប់ការសាងសង់ឡើយដល់យុវវ័យរបស់ពួកគាត់។ ក្នុងន័យនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីរៀបចំធនធានហិរញ្ញប្បទានទាំងអស់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍឡើយដល់យុវវ័យនៅកម្ពុជា។

ជាមួយគ្នានេះ បណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងវិស័យឯកជន ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍ ឡើយដល់យុវវ័យ នឹងត្រូវបានទទួលការលើកទឹកចិត្តពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា តាមរយៈការជួយសម្របសម្រួល គ្រប់បែបយ៉ាងពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ ដើម្បីសម្រេចនូវទិសដៅនេះ វិធានការ គោលនយោបាយចំនួន៥នឹងត្រូវដាក់ចេញគឺ៖

- (ទី១) បង្កើនធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងវិភាជថវិកាជាតិឱ្យកើនពីក្នុងរង្វង់៤% នៅឆ្នាំ២០១៦ ដល់ ១០% យ៉ាងតិច នៅឆ្នាំ២០២៥ នៃថវិកាជាតិហិរញ្ញប្បទានទ្រទ្រង់កម្មវិធីជំរុញផលិតកម្ម សត្វនិងសុខភាពសត្វ សម្រាប់ចូលរួមចំណែកអភិវឌ្ឍឡើយដល់យុវវ័យនៅកម្ពុជា។

- (ទី២) ធានាការចូលរួមឧបត្ថម្ភធនដល់កសិករចិញ្ចឹមសត្វ ដែលអនុវត្តការសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ ឡដីវឌ្ឍន៍ ដោយត្រូវផ្តល់ធនធានថវិកាទាបបំផុតប្រមាណ ៣០% នៃតម្លៃសាងសង់ក្នុង មួយឡដីវឌ្ឍន៍ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តក្នុងចូលរួមពីកសិករ។
- (ទី៣) លើកទឹកចិត្តដល់បណ្តាងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ចូលរួមឱ្យបានសស្រាក់សស្រាំ ក្នុងការអភិវឌ្ឍឡដីវឌ្ឍន៍ នៅកម្ពុជា ដោយត្រូវវិភាជធនធានហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកម្រិត១០% យ៉ាងតិច នៃគម្រោង អភិវឌ្ឍន៍ក្នុងកម្មវិធីជំរុញផលិតកម្មសត្វនិងសុខភាពសត្វ សម្រាប់ចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍ឡដីវឌ្ឍន៍ នេះ។
- (ទី៤) លើកទឹកចិត្តនិងជំរុញឱ្យវិស័យឯកជន ពិសេសកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ និងសត្វឃាតដ្ឋាន ទាំងអស់ ចូលរួមសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡដីវឌ្ឍន៍ និងផ្តល់នូវបទពិសោធន៍ដល់កសិករ ចិញ្ចឹមសត្វខ្នាតតូចនិងមធ្យម បានយល់ដឹងពីការសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ឡដីវឌ្ឍន៍។ លើសពីនេះទៀត ការលើកលែងពន្ធនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍ឡដីវឌ្ឍន៍នឹង ត្រូវបានស្នើសុំអនុគ្រោះ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជន។
- (ទី៥) បង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារក្នុងការផ្តល់ប្រាក់កម្ចី ដល់កសិករ ដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ឡដីវឌ្ឍន៍ពិសេសការជំរុញឱ្យមានការបញ្ចុះ ការប្រាក់ក្នុងកម្រិតមួយសមស្រប។

៤.៤ បង្កើនទីផ្សារឥណទានកាបោន ដើម្បីកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

ការបង្កើនទីផ្សារឥណទានកាបោន គឺជាវិធានការយុទ្ធសាស្ត្រមួយដ៏សំខាន់ ក្នុងការកៀរគរ ធនធានថវិកាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍឡដីវឌ្ឍន៍។ នៅពេលដែលឡដីវឌ្ឍន៍ត្រូវបានបង្កើតឡើងកាន់តែច្រើន ការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ក៏ត្រូវបានកាត់បន្ថយច្រើនផងដែរ។ លើសពីនេះទៀតនោះ ឡដីវឌ្ឍន៍ដែលជា សក្តានុពលទាំងនេះ នឹងអាចទាក់ទាញបណ្តាប្រទេសជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ចូលរួមផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ និរន្តរភាពនៃការអភិវឌ្ឍឡដីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជា។ ដើម្បីសម្រេចនូវទិសដៅនេះ វិធានការគោលនយោបាយ ចំនួន២នឹងត្រូវដាក់ចេញគឺ៖ ១) បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយ ដល់បណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ អំពីការអភិវឌ្ឍឡដីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជា និងកៀរគរធនធានឱ្យច្រើន សម្រាប់ចូលរួមចំណែកសាងសង់ឡដីវឌ្ឍន៍ ឧស្ម័នបន្ថែមទៀតឱ្យបានកាន់តែច្រើនឡើង ២) រៀបចំនិងអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ នូវស្តង់ដារឡដីវឌ្ឍន៍

ឧស្ម័នកម្ពុជា ដោយបង្ហាញច្បាស់លាស់អំពីលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃឡឌីអុស្ម័ន លក្ខខណ្ឌសាងសង់ ការគ្រប់គ្រងគុណភាព ការធានា និងការបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកប្រើប្រាស់។

៥. វិធានការគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាព

៥.១. ការរៀបចំស្ថាប័ននិងសម្របសម្រួល

ក) គណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាយោបល់ថ្នាក់ជាតិ

គណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាយោបល់ថ្នាក់ជាតិ គឺជាយន្តការសម្របសម្រួលមួយដ៏មានប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់អនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីអុស្ម័ននៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥។ គណៈកម្មាធិការនេះ នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងមាន សមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ប្រធាន
- អនុរដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ អនុប្រធាន
- អគ្គលេខាធិការ/អគ្គលេខាធិការរងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ អនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍
- ប្រធានអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ សមាជិក
- ប្រធាននាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍
- តំណាងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ សមាជិក
- តំណាងផ្នែកឯកជន សមាជិក

គណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាយោបល់ថ្នាក់ជាតិ នឹងត្រូវអនុវត្តភារកិច្ចសំខាន់ៗជាអាទិភាពមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

- សម្របសម្រួល និងតម្រង់ទិសក្នុងការអនុវត្ត គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីអុស្ម័ននៅ កម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ ឱ្យសម្រេចជោគជ័យ តាមគោលបំណងនិងគោលដៅ ដូចមាន ចែងក្នុងគោលនយោបាយនេះ

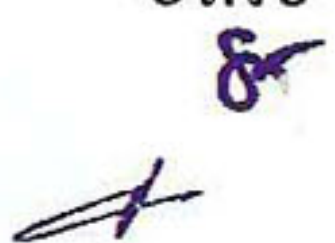
- ពិនិត្យនិងអនុម័តលើផែនការសកម្មភាពនិងថវិកាប្រចាំឆ្នាំ ផែនការរយៈពេល៣ឆ្នាំ និង ៥ឆ្នាំ ដែលស្នើឡើងដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ខេត្ត សំដៅធានាថា សកម្មភាពទាំងឡាយដែលបានស្នើឡើង ឆ្លើយតបទៅនឹងគោលនយោបាយនេះ
- សម្របសម្រួលជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ផ្នែកឯកជន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ក្រោមយន្តការក្រុមការងារបច្ចេកទេសកសិកម្មនិងទឹក (Technical Working Group on Agriculture and Water) និងយន្តការផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងជំរុញការអភិវឌ្ឍឡើងវិញនៅកម្ពុជា ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងចីរភាព
- ពិនិត្យតាមដានលើការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព សំដៅធានាថាការអនុវត្តរបស់អង្គភាព ជំនាញពាក់ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ខ) ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ គឺជាយន្តការអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡើងវិញនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនេះ នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- អគ្គលេខាធិការរង ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ប្រធាន
- ប្រធាននាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល អនុប្រធាន
នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ប្រធានការិយាល័យពាក់ព័ន្ធនៃនាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល សមាជិក
- អ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធីឡើងវិញជាតិ សមាជិក
- ប្រធានការិយាល័យគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វ សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍
- ក្រុមទីប្រឹក្សានៃកម្មវិធីឡើងវិញជាតិ អ្នកសង្កេតការណ៍
អមនាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ ត្រូវអនុវត្តភារកិច្ចសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងថវិកាប្រចាំឆ្នាំ ៣ឆ្នាំ និង៥ឆ្នាំ ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឺជីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ សម្រាប់អនុវត្តឱ្យសម្រេចជោគជ័យ
- អនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់នូវផែនការសកម្មភាពដែលបានអនុម័ត គ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់មូលនិធិឡឺជីវឌ្ឍន៍ជាតិឱ្យមានតម្លាភាព ដោយបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត សំដៅធ្វើឱ្យសាយភាយនូវការប្រើប្រាស់ឡឺជីវឌ្ឍន៍ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
- សម្របសម្រួលក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីឡឺជីវឌ្ឍន៍ជាតិ ឱ្យមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ មានតម្លាភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់
- ពិនិត្យតាមដានលើការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព ដែលអនុវត្តដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ខេត្ត សំដៅធានាថាការអនុវត្តរបស់អង្គភាពជំនាញពាក់ព័ន្ធថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងបង្កើតការិយាល័យគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វ និងឡឺជីវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងនាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាល សម្រាប់ជាសេនាធិការផ្ទាល់ឱ្យក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ។

គ) ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់រាជធានីខេត្ត ដើម្បីជួយសម្របសម្រួល និងអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន សម្រាប់គាំទ្រដល់ការអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឺជីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥។ ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្តជាប្រធានក្រុមការងារ ប្រធានការិយាល័យផលិតនិងបសុព្យាបាលជាអនុប្រធាន និងមានការចូលរួមពីមន្ត្រីគ្រប់ការិយាល័យជំនាញពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងមន្ត្រីជំនាញរបស់ការិយាល័យកសិកម្មស្រុកផងដែរ។

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់រាជធានីខេត្ត នឹងត្រូវចូលរួមអនុវត្តនូវបណ្តាសកម្មភាពការងារជាអាទិភាពដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងថវិការបស់ខេត្តជាប្រចាំឆ្នាំ ស្របតាមការណែនាំរបស់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឆ្នាំទី១៧នៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥
- អនុវត្តផែនការសកម្មភាពដែលបានអនុម័ត ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយកម្មវិធីឡឆ្នាំទី១៧ជាតិ និងសម្របសម្រួលអនុវត្តបច្ចេកទេស ពីក្រុមទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសនៃកម្មវិធីឡឆ្នាំទី១៧ជាតិ
- ពិនិត្យតាមដានលើការអនុវត្តសកម្មភាពការងារបង្កើត និងប្រើប្រាស់ឡឆ្នាំទី១៧នៅថ្នាក់ស្រុក
- សហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលថវិកាកសាងឡឆ្នាំទី១៧ទៅក្នុងផែនការវិនិយោគឃុំសង្កាត់ និងត្រូវផ្តល់បច្ចេកទេសសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ឡឆ្នាំទី១៧នៅថ្នាក់មូលដ្ឋានឃុំសង្កាត់។

ឃ) យន្តការសម្របសម្រួលជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសកសិកម្មនិងទឹក (Technical Working Group on Agriculture and Water) គឺជាយន្តការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យកសិកម្មនិងទឹក។ ក្រុមការងារនេះដឹកនាំការសម្របសម្រួល (ជាសហប្រធាន) ដោយរដ្ឋលេខាធិការនៃក្រសួងទាំងពីរ និងសហអ្នកសម្របសម្រួលពីររូបពីតំណាងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសកសិកម្មនិងទឹក បានរៀបចំឱ្យមានកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការងារអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មនិងធនធានទឹក និងបានរួមគ្នាដោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងវិស័យទាំងពីរនេះ។

ក្រោមក្របខ័ណ្ឌអនុវត្តយន្តការនៃក្រុមការងារបច្ចេកទេសកសិកម្មនិងទឹកនេះ អនុក្រុមការងារបច្ចេកទេសផ្នែកផលិតកម្មសត្វ (Sub-Group on Livestock in TWG-AW) ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីសម្របសម្រួលដោយឡែក ពាក់ព័ន្ធនឹងការជំរុញផលិតកម្មសត្វនិងសុខភាពសត្វ។

ក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឆ្នាំទី១៧នៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ កិច្ចការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងក្របខ័ណ្ឌឯកសារគតិយុត្តម្ភយចំនួន នឹងត្រូវមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍

បន្ថែមក្រោមយន្តការនៃក្រុមការងារបច្ចេកទេសកសិកម្មនិងទឹក និងការឧបត្ថម្ភគាំទ្រធនធាន ទាំងផ្នែក
បច្ចេកទេសនិងធនធានថវិកានឹងត្រូវបានបង្កើនឡើង ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

៥.២ ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត

ក្នុងទិសដៅជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់
និងនេសាទ នឹងត្រូវរៀបចំកសាងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា សម្រាប់សម្របសម្រួលក្នុងការងារគ្រប់គ្រង
និងអនុវត្ត ដែលមានដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រឹក្សា
យោបល់ថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីសម្របសម្រួលអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថលនៅកម្ពុជា
ឆ្នាំ២០១៦-២០២៥
- រៀបចំប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទស្តីពីការបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេស
ថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថលនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥
- រៀបចំសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទស្តីពីការបង្កើតក្រុមការងារ
បច្ចេកទេសថ្នាក់រាជធានីខេត្ត ដើម្បីជួយសម្របសម្រួល និងអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនៅថ្នាក់
មូលដ្ឋាន សំដៅចូលរួមដល់ការអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថលនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-
២០២៥
- រៀបចំប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ស្តីពីការបង្កើតមូលនិធិទ្រទ្រង់កម្មវិធី
ឡឌីជីថលជាតិ

៥.៣ ការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ

មូលនិធិទ្រទ្រង់កម្មវិធីឡឌីជីថលជាតិនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង សម្រាប់ការអនុវត្តផែនការសកម្ម
ភាពប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីឡឌីជីថលជាតិ។ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដៃគូ
អភិវឌ្ឍន៍ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត នឹងខិតខំសហការបង្កើត និងដំណើរការអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព
ក្នុងការប្រើប្រាស់មូលនិធិនេះ។

ថវិកាជាតិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងជាប្រភពចម្បងក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការអនុវត្ត សកម្មភាពជាក់ស្តែងនានា ដូចមានចែងលម្អិតក្នុងផែនការសកម្មភាពនិងថវិកា តាមយន្តការថវិកាកម្មវិធី របស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មូលនិធិដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ សម្រាប់ចូលរួមបន្ថែមក្នុងមូលនិធិទ្រទ្រង់កម្មវិធីឡឌីវឌ្ឍន៍ជាតិ ក៏ជា ប្រភពដ៏សំខាន់មួយទៀត ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជា។ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ លើកទឹកចិត្តឱ្យដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដែលមានការពាក់ព័ន្ធកិច្ចការនេះ ចូលរួមផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់គាំទ្រមូលនិធិ ទ្រទ្រង់កម្មវិធីឡឌីវឌ្ឍន៍ជាតិ និងចូលរួមអនុវត្តឱ្យបានស្របក្នុងស្រាវជ្រាវ និងមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល គឺជាដៃគូយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ពិសេសក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្នុងការចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ។ រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និងជនបទ ដែលអនុវត្តដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងគាំទ្រហិរញ្ញប្បទានពីបណ្តា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ក៏ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តផងដែរ ក្នុងការបញ្ចូលសកម្មភាពសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡឌីវ ឌ្ឍន៍។

វិស័យឯកជន ពិសេសកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ សត្វឃាតដ្ឋានដែលមានកាកសំណល់សត្វច្រើន តម្រូវ ឱ្យមានការបង្កើតឡឌីវឌ្ឍន៍ ដើម្បីគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និង ប្រើប្រាស់ធនធានថវិការបស់ខ្លួនផ្ទាល់។ អង្គភាពជំនាញរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹង ជួយសម្របសម្រួលផ្តល់បច្ចេកទេសតាមការចាំបាច់ និងត្រូវចុះណែនាំឱ្យមានការបង្កើតឡឌីវឌ្ឍន៍នៅតាម កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វនិងសត្វឃាតដ្ឋាន។ ប្រភពធនធានថវិកាពីធនាគារ ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាប្រភព មួយមិនចេះរីងស្ងួត សម្រាប់កសិករចិញ្ចឹមសត្វបង្កើនផលិតកម្មសត្វ ក៏ដូចជាការសាងសង់ឡឌីវឌ្ឍន៍នៅ ជនបទ។

ក្នុងទិសដៅជំរុញការបង្កើតឡឌីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជា ឱ្យមានការរីកសាយទូលាយទូទាំងប្រទេស យន្តការដ៏សំខាន់មួយទៀត គឺការបង្កើនធនធានថវិកាឃុំ ក្រោមក្របខ័ណ្ឌផែនការវិនិយោគឃុំ ត្រូវបាន ជំរុញឱ្យមានការបង្កើនឡើង សម្រាប់ចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ។ មន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ត្រូវបង្កើន ការផ្សព្វផ្សាយដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ អំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ឡឌីវឌ្ឍន៍ និងជំរុញឱ្យដាក់បញ្ចូល ថវិកាមួយចំនួន សម្រាប់អនុវត្តការងារនេះ ក្នុងថវិកាវិនិយោគឃុំជាប្រចាំឆ្នាំ ដោយកំណត់យកចំណុចដៅ ត្រូវសាងសង់យ៉ាងតិចមួយ (០១) ឡក្នុងមួយឆ្នាំក្នុងមួយឃុំ។

ក្នុងគោលដៅនិរន្តរភាពយូរអង្វែងក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថល ឥណទានកាបោនគឺជាប្រភពសំខាន់ ដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ ក្នុងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។ មូលនិធិទ្រទ្រង់កម្មវិធីឡឌីជីថល ឧស្ម័នជាតិ ពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើឥណទានកាបោន។ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងបណ្តា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ក៏ដូចជាអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវខិតខំស្វែងរកទីផ្សារលក់កាបោន ដែលបានមកពីអត្ថ ប្រយោជន៍នៃការសាងសង់និងប្រើប្រាស់ឡឌីជីថល សម្រាប់បង្កើនទុនមូលនិធិនេះ។

៥.៤ ការពង្រឹងសមត្ថភាពធនធានមនុស្ស

សមត្ថភាពធនធានមនុស្សក្នុងកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថល គឺជាកត្តាគន្លឹះនិងចាំបាច់បំផុត។ ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងត្រូវជំរុញឱ្យអនុវត្តនូវការងារជាអាទិភាពមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំនិងអនុវត្តផែនការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពបច្ចេកទេសអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថល ឧស្ម័នដល់មន្ត្រីបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ពិសេសកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលមាន ចែងក្នុងកម្មវិធីឡឌីជីថលជាតិ
- បញ្ចូលកម្មវិធីសិក្សានិងប្រធានបទស្តីពីការអភិវឌ្ឍឡឌីជីថលក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល នៅ តាមគ្រឹះស្ថានអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលកសិកម្ម (សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម សាលាជាតិ កសិកម្មព្រៃកលៀប និងសាលាជាតិកសិកម្មកំពង់ចាម)
- បង្កើនការវិនិយោគលើគ្រឹះស្ថានអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលកសិកម្ម ដើម្បីធានាឱ្យមានធនធាន មនុស្សគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាសាងសង់ និងគ្រប់គ្រងឡឌីជីថលនៅកម្ពុជាឱ្យ មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់
- បង្កើតកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយពង្រឹងសមត្ថភាពដល់ក្រុមជាងសាងសង់ឡឌីជីថល និងត្រូវរៀបចំ ឱ្យមានទស្សនកិច្ចសិក្សាផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ រវាងក្រុមជាងសាងសង់ឡឌីជីថល ដើម្បីធា នានូវភាពស័ក្តិសិទ្ធិ ប្រសិទ្ធភាព និងកាត់បន្ថយចំណាយថ្លៃដើមក្នុងការកសាងឡឌីជីថល
- សម្របសម្រួលនិងទំនាក់ទំនង ដើម្បីទទួលបានអាហារូបករណ៍សម្រាប់ការសិក្សា ដកស្រង់ បទពិសោធន៍ ទាក់ទងនឹងការពង្រឹងសមត្ថភាពបច្ចេកទេសអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថល ដល់មន្ត្រី បច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធគ្រប់កម្រិត។

៥.៥ ដំណើរការអនុវត្តគោលនយោបាយ

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ “កម្មវិធីឡឌីវឌ្ឍន៍ជាតិ” គឺជាយន្តការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងនិងគោលដៅ ដែលបានកំណត់និងដាក់ចេញឱ្យអនុវត្ត។ ផែនការសកម្មភាពនិងថវិកា រយៈពេល៥ឆ្នាំ ៣ឆ្នាំ និងប្រចាំឆ្នាំ នឹងត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីកំណត់ច្បាស់លាស់នូវសកម្មភាពជាអាទិភាព អ្នកចូលរួមអនុវត្ត និងអ្នកទទួលខុសត្រូវជាក់លាក់។ កម្មវិធីឡឌីវឌ្ឍន៍ជាតិ នឹងត្រូវបានរៀបចំដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ខេត្ត ក្រោមជំនួយបច្ចេកទេសនិងថវិកាពីអង្គភាពសម្របសម្រួល នៃកម្មវិធីឡឌីវឌ្ឍន៍ជាតិ។

ការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ នឹងត្រូវសម្របសម្រួលដោយ គណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាយោបល់ថ្នាក់ជាតិ ។ គណៈកម្មាធិការនេះ នឹងពិនិត្យអនុម័ត លើផែនការសកម្មភាព និងថវិកានៃកម្មវិធីឡឌីវឌ្ឍន៍ជាតិ សម្រាប់អនុវត្តក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ ៣ឆ្នាំ និងប្រចាំឆ្នាំ។

ឯកសារគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ នឹងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំម្តង ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគី និងមានការសម្របសម្រួលដោយគណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាយោបល់ថ្នាក់ជាតិនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

៦. ការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងការវាយតម្លៃ

ការត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ គឺជាឧបករណ៍មួយដ៏សំខាន់ក្នុងការវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥។ ប្រព័ន្ធនៃការត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ និងការសិក្សាដកស្រង់នូវបទពិសោធន៍នឹងត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីពិនិត្យវាយតម្លៃនូវការសាយភាយនៃការកសាងនិងប្រើប្រាស់ឡឌីវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជា។

ប្រព័ន្ធរាយការណ៍អំពីប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលនៃការប្រើប្រាស់ឡឌីវឌ្ឍន៍ នឹងត្រូវបានកំណត់ច្បាស់លាស់ សំដៅតម្រង់ទិសអនុវត្តឱ្យស្របតាមការវិវឌ្ឍវិកច្ចប្រើនៃការអភិវឌ្ឍឡឌីវឌ្ឍន៍ជាសកល។ ការរាយការណ៍នឹងត្រូវបានរៀបចំជាប្រចាំឆ្នាំ រៀងរាល់៣ឆ្នាំ និងរាល់៥ឆ្នាំម្តង ដោយនាយកដ្ឋានផលិតកម្មនិងបសុព្យាបាល។ មន្ទីរកសិកម្មរាជធានី ខេត្ត នឹងត្រូវចូលរួមសហការជាចាំបាច់ ក្នុងការវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ។

នាយកដ្ឋានផែនការនិងស្ថិតិ នឹងមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការសម្របសម្រួល និងចូលរួមអនុវត្ត ការងារត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ជាមួយនាយកដ្ឋានផលិតកម្មនិង បុព្វហិរញ្ញវត្ថុ។ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ នឹងពិនិត្យលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃទាំងនេះ និងត្រូវកែសម្រួលវិធានការគោលនយោបាយ ក្នុងករណីមានការស្នើកែប្រែកែលម្អគោលនយោបាយ។

៧. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថលនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ ដែលបានរៀបចំនេះ បាន កំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវចក្ខុវិស័យ ទិសដៅគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រជាក់ស្តែង ក្នុងបេសកកម្ម រយៈពេលមធ្យម និងវែងរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដែលវិធានការគោលនយោបាយ ជាច្រើនត្រូវបានដាក់ចេញ និងមានការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការអនុវត្តដល់ផ្នែកនានា ក្នុងគ្រប់អនុវិស័យ ទាំងអស់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង និងទាមទារឱ្យមានការចូលរួមសហការអនុវត្ត ពីអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ អង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិ រួមទាំង វិស័យឯកជនផងដែរ ដើម្បីរួមចំណែកអនុវត្ត គោលនយោបាយ ដែលបានដាក់ចេញ សំដៅជំរុញកំណើនវិស័យកសិកម្មប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ សង្ឃឹមនិងជឿជាក់ថា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងចាត់ទុក គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថលនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ ជាអាទិភាពខ្ពស់ និងបន្តផ្តល់ការគាំទ្រ ខ្លាំងក្លាបន្ថែមទៀតដល់ការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ កាត់បន្ថយបាននូវឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាននានាដែល អាចកើតមាន ធានាបាននូវកំណើនវិកលចរិតក្នុងវិស័យកសិកម្ម ពិសេសអនុវិស័យចិញ្ចឹមសត្វប្រកប ដោយចីរភាព ដើម្បីធ្វើជាកម្លាំងចលករជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ ប្រជាជន ពិសេសប្រជាកសិករនៅមូលដ្ឋានជនបទ ជាមួយនឹងការបង្កើនថវិកាវិនិយោគសាធារណៈ ព្រមទាំងបង្កើនការគៀងគរ ក៏ដូចជាការប្រើប្រាស់ធនធានជំនួយពីបរទេសឱ្យបានច្រើនជាងមុន សំដៅ ការអនុវត្ត និងជំរុញកំណើនផលិតកម្មសត្វ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ពីការចិញ្ចឹមសត្វ ប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ តាមរយៈការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ។

គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឡឌីជីថលនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥ គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ យ៉ាងខ្លាំងបំផុត និងបានរៀបចំឡើងស្របទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មឆ្នាំ២០១៤- ២០១៨ ក្នុងការបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីទិសដៅគោលនយោបាយមួយច្បាស់លាស់ និងបង្ហាញនូវគោលដៅ អាទិភាពដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលជាក់ស្តែងនាឆ្នាំ២០២៥ខាងមុខ។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ក្នុងការជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយ
អភិវឌ្ឍន៍ឡដីវិស័យនេសាទកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៦-២០២៥នេះ ក្នុងគោលដៅចម្បងជំរុញការអភិវឌ្ឍអនុវិស័យ
ផលិតកម្មសត្វកម្ពុជាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងបង្កើនការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់សត្វបានត្រឹមត្រូវតាម
លក្ខណៈបច្ចេកទេស អនាម័យល្អនៅមូលដ្ឋាន ហើយសង្ឃឹមថាសមិទ្ធផលក្រោមក្របខ័ណ្ឌគោលនយោ
បាយនេះ នឹងទទួលបានលទ្ធផលជាវិជ្ជមានជាក់ស្តែងចាប់ពីពេលនេះតទៅ។

